„Gazeta Lw[illegible]“ z dodat[illegible]ym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Ner. 170. Sobota 25. Lipca 1868. Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Peszt, 24. lipca. Izba deputowanych powzięła na wniosek komisyi następującą uchwałę: Izba niepochwala petycyi Madarasza o zmianę ustaw z r. 1867, przekazując te petycye ministerstwu dla wytoczenia śledztwa z powodu fałszywych podpisów.

Belgrad, 24. lipca. Książę Karageorgiewicz zakazał w drodze telegraficznej mianowanemu z urzędu obrońcy, bronić jego sprawy przed sądem przysięgłych.

Londyn, 24. lipca. W izbie wyższej oznajmił lord Malmesbury, że komisya wojskowa uda się (?) do Petersburga z powodu projektu rosyjskiego co do zaniechania pocisków explodujących w czasie wojny.

Część urzędowa.

Dnia 1. sierpnia b. r. o godz 10. przed południem odbędzie się w sali domu bankowego na losowania przeznaczonej w Wiedniu przy ulicy Singera 17. losowanie seryi obligacyi długu państwa 5 proc. pożyczki loteryjnej z r. 1860.

Z c. k. dyrekcyi długu państwa.

Część nieurzędowa.

Im bardziej zbliża się termin otwarcia sejmów krajowych, tem więcej pogłosek krąży o przedłożeniach, które rząd zamierza wnieść na też sejmy. Tak ministerstwo oświaty zamierza przedłożyć okrom ustawy względem szkół realnych także projekt do ustawy względem nadzoru szkół ludowych, podczas kiedy dla rady państwa wypracowuje projekt ustawy dla seminaryów nauczycielskich i ustawę dla szkół ludowych. Trzeba będzie bardzo pilnie korzystać z czasu, żeby w sześciu tygodniach oprócz budżetów krajowych i innych specyalnych, bieżących spraw załatwić jeszcze wszystkie przedłożenia rządowe. Dyskusye prawno państwowe będą więc musiały bardzo być ograniczone.

Chociaż telegramy podały już dosyć dokładną treść elaboratu węgierskiej deputacyi regnikolarnej powołanej do układów z podobną deputacyą sejmu kroackiego, to przecież ze względu na historyczne znaczenia tego dokumentu podajemy go tutaj w obszerniejszem streszczeniu według „Pester Corr.“

Wspólnemi sprawami są po pierwsze, te które są wspólnemi sprawami całej monarchii lub mają się załatwiać według podobnych zasad. Dalej sprawy takie jak lista cywilna, sprawy wojskowe, finansowe, mennica, zawieranie traktatów, banki, przywileje, miary, wagi, bezpieczeństwo wzorków, handel, cła, telegrafy, poczty, koleje żelazne, gościńce, rzeki, porty i żegluga, w końcu prawodawstwo lądowe, górnicze, morskie i wekslowe, policya dla cudzoziemców i prawodawstwo o osiedleniu. Władzę wykonawczą w ostatnich sprawach sądowniczych z wyjątkiem prawa morskiego pełnić będzie Kroacya i Sławonia autonomicznie. Do wydatków na wszystkie te sprawy wspólne Kroacya, Slawonia i Dalmacya obowiązane są przyczynić się w stosunku swoich podatków. Podatki te według obliczenia kwot mają się do węgierskich jak 6.44 : 93.56. Jednakowoż na lat dziesięć, w których obowiązują traktaty zawarte z Austryą. Zgodzono się, aby 45% dochodów kroackich był użyty na cele krajowe, a 55% na cele wspólne. Akcyza od wina i mięsa będzie stanowić dochód gmin. Podatki pobierać będą wspólne organa finansowe. Jeżeli 45ty proc. podatków Kroacyi będzie wynosił mniej niż 2,200.000 zł. Węgry dołożą co będzie brakowało; jeżeli będzie wynosił więcej, nadwyżka będzie wpływała do kasy wspólnej, dopóty, dopóki nie zostanie ściągnięty wspomniany wyżej stosunek 6.44 : 93.56.

Obliczenie odbywać się będzie w sejmie węgierskim i będzie przedłożone sejmowi kroackiemu do wiadomości. Wszystkie wspólne sprawy należą do sejmu węgierskiego, w którym Kroacya i Slawonia będą miały 29 reprezentantów wybranych z swojego sejmu. Gdyby pogranicze wojskowe albo Dalmacya zostały wcielone, natenczas liczba deputowanych będzie odpowiednio pomnożona. Deputowani ci będą wybierani na czas sesyi sejmu węgierskiego, ale tylko w sprawach wspólnych zasiadać i głosować będą. Do izby magnatów sejm kroacki wysełać będzie dwóch członków; nadto magnaci kroaccy i sławońscy będą tam także zasiadać i głosować, rozumie się tylko podczas obrad nad wspólnemi sprawami. Sprawy wspólne będą w sejmie węgierskim ile możności najprzód załatwiane.

Do delegacyi będzie się wybierać z izby niższej czterech, z izby wyższej jednego członka z Kroacyi i Slawonii. Władza wykonawcza we wszystkich sprawach wspólnych należy do ministerstwa węgierskiego, do którego wejdzie minister bez teki dla Kroacyi i Slawonii. Urzędnikami ministerstwa do spraw kroackich będą tylko Kroaci.

We wszystkich sprawach tu niewymienionych, jako to w administracyi wewnętrznej, w sprawach wyznań i oświecenia, sądownictwie (z wyjątkiem jurysdykcyi morskiej) Kroacya będzie miała zupełną autonomię.

Na czele rządu autonomicznego stać będzie Ban mianowany przez Najj. Pana na przedstawienie i za kontr asygnacyą prezydenta ministeryum węgierskiego. Na sprawy cywilne Kroacyi i Slawonii nie może na przyszłość wywierać wpływu żadna osoba wojskowa.

Organizacya rządu autonomicznego jest rzeczą sejmu kroackiego. Kroacko-sławońska kancelarya nadworna rozwiązuje się. W królestwie kroacko-sławońskim językiem urzędowym jest kroacki; ministeryum węgierskie będzie przyjmowało podania w języku kroackim i reprezentanci kroaccy mogą tak w sejmie węgierskim jak i w delegacyi używać swojego języka.

W sprawach kroacko-slawońskich mogą być używane kroackie kolory krajowe i herby, te ostatnie jednak tylko z koroną węgierską. W sprawach wspólnych ma być używany zarazem herb kroacki i węgierski.

Krążą jeszcze ciągle pogłoski o przygotowującem się zbliżeniu pomiędzy Prusami i Austryą, którem dzienniki żywo się zajmują. Za prawdopodobieństwem tych pogłosek przemawia wszystko, tylko organ rosyjski, wychodzący w Bruxelii „Nord“, nic przypuszcza tej możliwości i powiada, że cała prasa austryacka musi być bardzo zaślepiona, iż może wierzyć tak niedorzecznej hipotezie. W obec demonstracyi przy sposobności festynów strzeleckich, wyprawionych przez Austryę w Aschaffenburgu i we Wiedniu, nie zapuszczą się pewnie Prusy w taką politykę, któraby mogła wyjść tylko na korzyść Austryi w kwestyi wschodniej.

Półurzędowa „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ ogłasza następujący artykuł:

„Podczas kiedy przyjazne pomiędzy dworem berlińskim a florenckim stosunki familijne i wzrastające w narodzie włoskim sympatye dla Prus, za które odwdzięczamy się równie żywemi, powszechnie znanemi są faktami, ponawiają się we Włoszech zabiegi, by stosunek ten zaprawić nieufnością i to mianowicie przez wzniecanie podejrzeń przeciw Prusom. Dzieje się to szczególnie ze strony owej, która, jak się to stało w liście jenerała Lamarmora do jego wyborców i pisemku ulotnem p. Jacini, ubiega się za wyzyskiwaniem w swych celach pruskiej polityki 1866 roku przez ochydne jej spotwarzanie. W ostatnim czasie służyć miała owym celom wygotowana z rzadką przedmiotowością przez sztab jeneralny armii historya wojny 1866 r.

„Trzech z niej miejsc (str. 26, 522 i 558 niemieckiego oryginału) w tłómaczeniu francuzkiem i włoskiem nadużyto przez błędną interpretacyę na to, by owemu przedstawieniu podsunąć uczucia i zamiary, któreby były w sprzeczności z uszanowaniem i sympatyą, któremi przepełniona jest armia pruska a w szczególności oficerowie naszego sztabu jeneralnego ku armii włoskiej.

„Nieuprzedzeni czytelnicy niemieckiego oryginału z trudnością pojmą, jak błędna do tyla interpretacya w ogóle była możliwą. Ale dla zaprzyjaźnionego z nami narodu po za Alpami rzeczą to ważną, aby błąd ten zaznaczono wyraźnie i aby ze względu na rok 1866 wskazano na niektóre fakta niezaprzeczone.

Faktem takim jest, że w Prusach i to we wszystkich bez wyjątku kołach uznawano wtedy a i teraz jeszcze najzupełniej i najpowszechniej stałość niezłomną, z jaką Włochy w krytycznym momencie odstąpienia Wenecyi obstawały przy alianse naszym i odparły separatystyczne rokowania pokojowe. Tak samo uznawano wtedy i teraz waleczność armii włoskiej. Nad tem jednak ubolewano w 1866 r. powszechnie i żywo, że armii tej nie było dozwolonem wystąpić za większym i śmielszym planem operacyjnym, jaki niektórzy jej jenerałowie mieli na myśli, lecz że zdawało się, iż walecznej tej armii użyto szczegółowo do wykonania politycznych i wojskowych planów jenerała Lamarmora.

„Pocieszającem jest zresztą bardzo, że liczba pewna bardzo znakomitych dzienników włoskich, jak „Perseveranza“, „Gazetta di Milano“, „La nuova Roma“, „Il Diritto“ i inne występują przeciw podejrzeniom, jakie połączono z słowem sztabu jeneralnego, że walczą przeciw zaczepkom stronniczym i że torują drogę prawdziwemu stosunków ocenieniu.“

Rouher w ciele prawodawczem francuskiem oświadczył, że życzeniem Cesarza jest zamknąć sesyę dnia 25. b. m.

„Monitor“ wieczorny z d. 22. b. m. w biuletynie swoim pisze o debatach izb różnych krajów: Nigdzie nie toczyły się rozdrażniające dyskusye o zewnętrznej polityce; wszędzie opinia publiczna oświadczała się stanowczo za zasadą umiarkowania i popierała rząd w jego pokojowem zadaniu, które jest teraz celem wzajemnych usiłowań.

„Etendard“ pisze: „La Presse“ donosi, że pomiędzy Francyą, Belgią i Holandyą toczą się rokowania względem ugody cłowej. Doniesienie to jest zupełnie fałszywe, gdyż Francya nie myśli o żadnym takim układzie. Zaprzeczając prawdziwości doniesienia „Pressy“ nie chcemy bynajmniej krytykować samej myśli, której urzeczywistnienie wydałoby pożądane owoce.

Pomimo podwójnych codziennie posiedzeń drugiej izby włoskiej nie postępuje załatwienie spraw tak szybko, jakby się tego spodziewać należało. Przyczyna tego jest bardzo prosta. Z wielu mowców, którzy zapisują się do głosu, nie chce żaden poświęcić ani joty, nie chce się zrzec najmniejszej poprawki, jakkolwiek mocno jest przekonany, że nie znajdzie poparcia. Wielomowność jest chorobą, z której izba włoska z trudnością tylko wyleczyć się może; jest to cierpienie chroniczne i lata upłyną, nim nastąpi jakietakie polepszenie. Jeżeli można wierzyć krążącym pogłoskom, rokowania względem wydzierżawienia monopolu tytoniowego stoją bardzo źle. O porozumieniu pomiędzy ministrem finansów a komisyą sprawozdawczą nie ma nawet mowy, a wielu posuwają się tak daleko, że żądają z jednej strony przedłożenia nowego projektu, z drugiej strony zaś

przypuszczają możliwość, że nastąpi krizis ministeryalna i minister finansów będzie musiał ustąpić. Jakie skutki miałoby to ustąpienie w chwili obecnej, w której Włochy z trudnością i z najwyższem wysileniem dobijają się skonsolidowania, nie potrzeba tłumaczyć. Pewną jest rzeczą, że rząd w tej kwestyi utracił już 20 do 30 głosów. Czy mu się powiedzie wynagrodzić tę stratę przez pozyskanie tylu głosów z chwiejnego stronnictwa środkowego, wątpliwe jest dotąd i tak wyglądają z obawą dnia, kiedy ta ważna kwestya wytoczona zostanie przed izby. „Perseveranza“ jednak donosi, że nagle miało przyjść do porozumienia pomiędzy ministerstwem i komisyą.

Ustawy włoskie o sprzedaży dóbr kościelnych i zniesieniu klasztorów przyniosły szpitalowi w Medyolanie pół miliona lirów.

Prefekt miasta i prowincyi Medyolanu wydał do wszystkich podprefektów i syndyków cyrkularz, w którym oznajmia, że podług doniesienia konsula włoskiego w Lyonie w całej Francyi jest wielki brak roboty i szczególnie w departamentach Rodanu i Ligery zaledwie tamtejszokrajowcy znaleść mogą zatrudnienie, a Włosi, którzy przybyli w tamte okolice, znajdują się w najsmutniejszem położeniu.

Jak z Rzymu donoszą, musiano pierwszą seryę wojska papieskiego cofnąć przed czasem pierwotnie oznaczonym z obozu na Campo di Annibale, ponieważ ostatecznie obawiano się, że takowe oddalą się dobrowolnie i motu proprio. Pod wpływem złego powietrza, panującego tam od trzech już tygodni, znosić musieli żołnierze niewypowiedziane trudy, które wywoływały chorób wiele a jeszcze więcej dezercyi; dezercye te zdarzyły się szczególnie często w legionie z Antibes. Jenerał Kanzler, papieski minister wojny, który pierwszy podał myśl obozu i tę przeprowadził, wystawiony jest dla tego na liczne zarzuty. Zresztą pisze austryacki rotmistrz Kodolicz, z wyprawy abisyńskiej wracający, który widział obóz pod Frascati, w wiedeńskim dzienniku „Kamerad“, co następuje o armii papieskiej: „Typ wojska, jako też uzbrojenie jego i umundurowanie, regulamin itd. wszystko jest zupełnie francuskiem. Korpusem wyborowym jednakże są Żuawi del Papa, liczący około 4000 żołnierza, w których służy około 2000 szlachty z najpierwszych domów francuskich, belgijskich i holenderskich i to po największej części jako szeregowcy. Oficerowie są w połowie prawie pochodzenia francuskiego, pewna część rzymskiego, inna niemieckiego, reszta z innych pochodzi narodów.“

Oddalenie się z kraju księcia Montpensier nie stłumiło jeszcze bynajmniej antidynastycznej rewolucyi w Hiszpanii. Książę stał się odtąd stanowczym nieprzyjacielem Królowej. Mówią, że zamierza zrzec się godności infanta, jeneralnego kapitaństwa, orderów i rang. Kartek ulotnych wymierzonych przeciwko Królowej krąży mnóstwo i podburza umysły.

Do historyi obecnego przesilenia ministeryalnego w Portugalii zbiera „Liberte“ z hiszpańskich i portugalskich źródeł następujące bliższe szczegóły: „Jak się zdaje, miało ostatnie ministerstwo Avila zamiar, Kortezy, które nie okazywały spodziewanej sympatyi dla rządu, odroczyć do jesieni z powodu panujących teraz nadzwyczajnych upałów. Król nie chcąc brać na siebie odpowiedzialności za ten krok, gdyż budżet nie był jeszcze uchwalony, zwołał radę stanu, do której należą ks. Saldanha i Lulé, markiz Sa de Bandeira, Aguin, hr. d'Avila i de Castro, de Labradio, de Thomas, de Cabral, Fontes i inne znakomitości. Z wyjątkiem prezydenta ministrów byli wszyscy radzcy przeciwko odroczeniu. Król przyjął więc dymisyę ministerstwa i powołał do siebie ks. Lulé. Było to rzeczą oczywistą, że ministerstwo, na którego czele stanie ks. Lulé, będzie krótko trwało. Tymczasem książe nie mógł wcale złożyć ministerstwa, gdyż izba go nie poparła, zająwszy wyczekujące stanowisko. Spór pomiędzy rządem a deputowanymi nie toczy się bynajmniej o kwestyę osobistą. Izba chce, żeby program uświęcony wypadkami z stycznia stanowczo został przeprowadzony; radzcy Króla przeciwnie są tego zdania, że ustawa wyborcza musi być zrewidowaną i że należy powrócić do pośrednich wyborów. Bezwładność ks. Lulé spowodowała Króla do powierzenia utworzenia nowego ministerstwa ks. d'Avila. Co ztąd wyniknie — zapytuje „Liberté“ — zamach stanu, czy rewolucya?

W Belgradzie prowadzono d. 23. b. m. dalej rozprawę ostateczną w procesie o zamordowanie księcia Michała. Przed sądem stali: Andrzej Miloisewicz, administrator dóbr księcia Karageorgiewicza i Szymon i Swetozar Nenadowicze. Publiczny oskarzyciel wytoczył oskarzenie przeciwko tym i księciu Karageorgiewiczu wnosząc w imieniu prawa, aby pierwszych trzech skazano na śmierć, księcia zaś i jego sekretarza na dwadzieścia lat więzienia. W sali sądowej byli obecni konzulowie i liczna publiczność.

Ostatnie wiadomości z Mexyku donoszą, że powstanie przeciwko Juarezowi przybiera coraz szersze rozmiary. Powstańcy mają 6000 żołnierza i są w posiadaniu znacznej części kraju. Brakuje im tylko jedności.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Oszustwo. Leizor Baumgarten z Drohobyczy, wysłużony żołnierz teraz kupiec, 36 l., izraelita, żonaty, już dwa razy karany za kradzież, przytrzymany został we Lwowie d. 30. grudnia 1867 w mundurze profosa sztabowego, przyczem wykazywał się certyfikatem urlopowym ddto Peszt 29. grudnia 1867, który jednak był podrobiony i tylko pieczęć była na nim prawdziwa. Baumgarten utrzymuje, że munduru używał tylko dla przyjemności. Certyfikat wystawił mu żyd nieznajomy. Na rozprawie ostatecznej w d. 22. b. m. Baumgarten skazany zostałna 2 miesące więzienia z postem w każdym tygodniu (prok. prop. 7 miesięcy) i przyjął wyrok (prezyd. radca sądu kraj. p. Ortyński, oskarz. zast. prok. kań. pan Buszak, obrońca Dr. Rulf).

(Składki na pogorzelców.) Do c. k. urzędu powiatowego w Żywcu wpłynęło w drodze składek na wsparcie pogorzelców Białego kamienia od urzędu parafialnego w Cięczynie i obszaru dworskiego w Rychwaldzie 5 złr. 12 c.; a za pośrednictwem c. k. urzędu powiatowego w Drohobyczy na pogorzelców tego samego miasteczka od gminy Schodnicy 2 złr. 71 c., od obszaru dworskiego w Schodnicy 1 złr. 29 c., od tamtejszego proboszcza obrz. gr. k. 30 c., na wsparcie pogorzelców Jordanowa złożyli w urzędzie pow. w Żywcu ks. Mikołaj Supergan proboszcz w Rychwaldzie 20 złr., urząd parafialny tamże 10 złr.

(Zbiegli więźniowie i inkwizyci.) Z aresztu sądu śledczego w Kolbuszowy umknął temi dniami uwięziony za kradzież rozbójniczą Karol Szubert kowal z Starego Miasta (w król. polskiem), 40 l., średniego wzrostu, obecnie właściciel realności w Radomyślu pod Mielcem; z aresztu sądu śledczego w Przeworsku: Zdeb Wojciech z Woli zarzyckiej pod Leżajskiem, 22 l., średniego wzrostu; Klimek Franciszek z Birczy królewskiej, 30 l., niskiego wzrostu, — i Haydasz Jan z Jastrzębca, 32 l., średniego wzrostu, kulawy.

Z roboty w Krzywczycach umknął odsiadający za kradzież karę $1^1/_2$rocznego ciężkiego więzienia w lwowskim sądzie krajowym Jędrzej Kureczko z Winnik, 46 l., rzeźnik.

(Nadesłane.) Otrzymujemy do ogłoszenia następujące publiczne podziękowanie, które tem chętniej umieszczamy, ponieważ z jednej strony jest wyrazem wdzięczności macierzyńskiej, z drugiej strony zaś chlubnem świadectwem tak wysokiego uzdolnienia jak nowym dowodem szlachetnej bezinteresowności naszych lekarzy.

„Córka moja od lat dziecinnych do 19. roku życia na obydwa oczy mocno zyzowata i z tego powodu słabego wzroku, uleczoną została przez lekarza tutejszego Dra. Wołka, tak iż jak sama wyznaje, nigdy tak dobrze nie widziała, chociaż oczy są jeszcze osłabione, gdyż jedno oko operowano dn. 25. maja a drugie dopiero 6. b. m. Podziwiam zręczność W. Dra. Wołka jak równie W. Dra. Armatysa, który przy operacyi asystował, ale nie mam słów na wyrażenie mojej wdzięczności pierwszemu za jego troskliwość i szlachetność; chociaż bowiem uprzedzony, że żadnego honoraryum ofiarować mu nie możemy, z rzadką bezinteresownością, wiedziony tylko szlachetnemi pobudkami nie szczędził trudu, póki pacyentka zupełnie do zdrowia nie wróciła. Nie mogąc inaczej okazać Ci mojej wdzięczności Szanowny Mężu, składam Ci niniejszem publiczne podziękowanie.“

Franciszka Haindl.

(Omyłka druku.) W wczorajszym numerze naszej Gazety na pierwszej kolumnie w szpalcie trzeciej, gdzie jest mowa o kończących się sesyach francuskiego ciała prawodawczego i parlamentu angielskiego wydrukowano przez pomyłkę, iż te ciała zaczną zamiast zamkną w tych dniach swoje sesye.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 24. lipca. Na tutejszej giełdzie płacono: Rzepak ozimy korzec 150 ℔ 8 złr. 10 c. (na sierpień) ab Gródek.

Lwów, 25. lipca. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (82 ℔) 4 złr. 24 c., żyta (80 ℔) 2 złr. 93 c., jęczmienia — —, owsa (51 ℔) 1 złr. 90 c.; hreczki 2 złr. 80 c., ziemniaków 1 złr. 25 c.; cetnar siana 93 c., słomy okłociastej 58 c., sąg drzewa bukowego 10 złr. 28 c., sosnowego 7 złr. 17 c.

W miesiącu czerwcu 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu: Podkamień		Łopatyn		Toporów		Załośce		Sokołówka	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	50	4	.	9	.	5	.	4	50
„ żyta	3	.	3	50	6	40	2	50	2	50
„ jęczmienia	2	25	2	30	5	60	2	20	2	.
„ owsa	1	60	1	50	3	20	1	60	1	40
„ hreczki	2	50	3	20	6	40	2	50	3	40
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	.	.	1	10	2	20	.	.	.	.
Cetnar siana	1	.	.	80	.	80	1	.	1	30
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	2	50	2	.	2	50	6	.	2	50
„ „ miękkiego	2	.	1	30	2	.	3	.	2	.
Funt mięsa wołowego	.	14	.	15	.	14	.	12	.	14
Mas okowity	.	.	.	.	.	.	.	.	.	37

Ostatnia poczta.

Kraków, 24. lipca. Nuncyusz apostolski msgr. Falcinelli przybył tu dzisiaj o 11. ze Staniątek, osobnym pociągiem kolei żelaznej. Na dworcu całe duchowieństwo krakowskie zgromadzone pod przewodnictwem trzech biskupów: ks. Gałeckiego, administratora tutejszej dyecezyi, ks. Łętowskiego i ks. Wojtarowicza, jakoteż rada miejska pod przewodnictwem prezydenta Dr. Dietla i liczna publiczność oczekiwały dostojnego gościa. Legat papieski przybył w towarzystwie ks. arcybiskupa Wierzchlejskiego, arcybiskupa Sembratowicza i biskupa Pukalskiego jakoteż wielu kapłanów z wyższego duchowieństwa krajowego. Wysiadającego powitał ks. biskup Gałecki krótką przemową łacińską, a następnie Dr. Dietl po włosku pięknemi słowy zaniósł prośbę o błogosławieństwo dla starego, pobożnego grodu. Rozrzewniony Nuncyusz powitaniem w mowie rodzinnej, serdecznie podziękował za gościnne przyjęcie i wprost z dworca wraz z całem otoczeniem udał się do katedry wawelskiej. Uderzono w dzwony wszystkich kościołów, obok których przejeżdżał szereg powozów wiozących dostojników duchownych.

W rynku rozstawione cechy z chorągwiami witały Nuncyusza i przyłączyły się do pochodu, który ulicą Grodzką a następnie do koła zamku zdążył ku katedrze. Po krótkiem nabożeństwie z wystawieniem przenajświętszego Sakramentu przez ks. bisk. Gałeckiego Nuncyusz udzielił biogosławieństwa apostolskiego miastu; następnie wysiadł w domu księcia Jerzego Lubomirskiego, gdzie wypocząwszy, ma dzisiaj przyjmować osoby chcące mu złożyć uszanowanie. Wieczorem powraca do Staniątek zwyczajnym pociągiem. W niedzielę ma znów przybyć do Krakowa i w katedrze na Wawelu celebrować mszę śtą.

Peszt, 23. lipca. Deputacya regnikolarna węgiersko-chorwacka przyjęła na zebraniu poufnem elaborat.

Florencya, 23. lipca. Dziś podpisaną została umowa względem wydzierzawienia monopolu tytoniowego.

Florencya, 21. lipca po południu. (Obszerniejsza treść znanej już depeszy). W izbie deputowanych pytał jenerał Lamarmora prezesa ministrów jen. hr. Menabreę, czy tenże gotów jest przyjąć interpelacyę tyczącą się sprawozdania jeneralnego sztabu pruskiego o kampanii r. 1866? Menabrea odrzekł, iż pojmuje szlachetną gorliwość, która powodowała Lamarmorę do postawienia interpelacyi; wszelako mniema, że dość jest na fakcie jednym, iż armia włoska zatrudniała 190.000 Austryaków w czworoboku twierdz, aby odeprzeć wszelkie upośledzanie ważności przymierza włoskiego. Następnie Menabrea wskazał, że przekład francuski sprawozdania sztabu jeneralnego pruskiego jest niedokładny. Skoro tylko gabinet berliński otrzymał wiadomość o zamierzonej interpelacyi Lamarmory, natychmiast przesłał rządowi włoskiemu depeszę, w której wypowiada, że jenerał Moltke nie mógł nie pochwalać dowództwa armii włoskiej; wyrażenia, które przedstawiono rządowi włoskiemu, nie pochodziły z memoryału rządu pruskiego, lecz przypisywane być muszą niedokładnym przekładom analitycznych instrukcyi. Menabrea zakończył temi słowy: Jeśliby po dokładniejszem zbadaniu miano się przekonać, że sprawozdanie pruskie mieści w sobie coś ubliżającego armii włoskiej, albo rządowi włoskiemu, wtedy łatwo uzyskać zadawalniające wyjaśnienie w tym względzie, nie robiąc z tak drażliwej sprawy przedmiotu obrad parlamentu. Minister poczytuje przeto interpelacyę za zbyteczną i nie w porę. Lamarmora w odpowiedzi swojej przyznaje, że przekład francuzki jest pod pewnemi względami niedokładny, lecz skoro mowca przeczytał sprawozdanie w oryginale niemieckim, nie może tak łatwo jak Menabrea poczytać się za zadowolonego. Wszelako szanując życzenie wyrażone przez prezesa ministrów, nie chce obstawać przy interpelacyi; prosi jednak, aby i sztab jen. włoski wygotował dokładny obraz wojny z r. 1866. Menabrea odrzekł: Jen. sztab włoski już ma sobie polecone wypracowanie takiego sprawozdania.

Bukareszt, 23. lipca. W wyborach do senatu zwyciężyło w pierwszym okręgu wyborczym stronnictwo ministeryalne. Mimo ponownego wyboru znaczniejszych członków opozycyi, rząd liczy większość w senacie. W pobliżu Ruszczuku zaszła potyczka między Turkami a powstańcami. Wojsko tureckie odniosło zwycięstwo i położyło wielu powstańców trupem.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 24. lipca 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	'''				
7. god. zrana	326 70	+ 17.5	62.	W. bsł.	0
2. god. po poł.	326 17	+ 24.2	39.	Z. „	0
9. god. wiecz.	325.74	+ 19.1	67.	Z. sł.	0

Wieczór grzmoty i mały deszcz — w nocy burza — grzmoty i deszcz = 9.49.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) „Viel Lärm um Nichts", komedya w 5 aktach.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 24. lipca.

Hotel George: PP. Hr. Kaszowski Henr., z Polski. — Br. Quillfeld Edward, z Berlina. — Cielecki Włodz., z Byczkowiec. — Hoffman Edwin, z Siedlisk. — Kristescu Krzysztof, z Mołdawii.

Hotel europejski: Rucki Pius, z Czortkowa.

Hotel angielski: Przyjemski Jul., ang. pułkownik, z Londynu — Głuchowski Grzegorz, z Kamienny. — Jabłonowski Józef, z Rawy ruskiej. — Michałowski Tytus, z Kijowa. — Nowakowski Henr., z Przemyśla. — Urbański Jan, z Dunkowiec.

Pod Nr. 179⅔/₄: Dahlko Felix, z Łąki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 24. lipca.

PP. Krajewski Leon, c. k. przeł. pow., do Żółkwi. — Kozma Franc., k. węg. kom. minist. i br. Banfy Wojciech, do Czerniowiec. — Hr. Borkowski Włád., do Długiego. — Bal Józef, do Tuligłów. — Hr. Drohojewski Kaz., do Czerniowiec. Kański Józef, do Hołotki. — Kański Piotr, na Wołyń. — Hr. Lanckoroński Teodor, do Tartakowa. — Obertyński Kaz., do Udnowa. — Hr. Rozwadowski Wład., do Czerniowiec. — Wojtowicz Jan, do Wojniłowa. — Werschler Józef, do Brzeżan.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże	Kurs przeciętny	Kurs ostatni: płacą	Kurs ostatni: żądają
	Złote austryackie			
Dnia 24. lipca.				
Akc. gal. kol. zel. K. L.	—	—	209 —	210 —
Akcye kol. lwow.-czer.	—	—	183 75	184 75
„ banku hip. galic.	—	—	—	71 50
„ pap. czerl. po 200 zlr. w. a.	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k. (bez kuponów)	—	—	77 70	78 15
Listy z. T. kr. gal. w w. a. (bez kuponów)	—	—	74 —	74 45
Banku hip. gal.	—	—	87 50	88 —
Oblig. ind. gal.	—	—	67 10	67 50
detto W. X. Krak.	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—
Poż. głod. z r.1866 po 7%	—	—	99 75	100 75
Pier. kol. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—
detto dtto dtto II.	—	—	89 —	89 50
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em.	—	—	76 —	76 75
detto dtto II.	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	5 34	5 39
Dukat cesarski	—	—	5 39	5 44
Napoleondor	—	—	9 8	9 16
Rubel srebrny rosyjski	—	—	1 72	1 76
Rubel papier. rosyjski	—	—	1 53¼	1 54¼
Pół imperyał rosyjski	—	—	9 34	9 42
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	1 68	1 69
Srebro	—	—	111 —	112 25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22. lipca 1868.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	63.80	64 —
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 o 5% latach	69.50	70.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	72.—	72.50
Metaliki po 5%	59 70	59.80
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	171 —	172.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	171.—	171.50
Przez. do wyl. z r. 1854	80 75	81.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	88 60	88 80
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	97.—	97.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	98 90	99.10
Renty Como po 42 lir. aust.	24.—	24.50

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.

Niższej Austryi	86.—	86.25
Czech	91.50	92.50
Węgier	76 75	77.25
Galicyi	67 —	67 50
Siedmiogrodu	70 50	71 —
Bukowiny	66.75	67 25
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	100.25	100.75

2. Akcye.

Banku narodowego	741.—	742.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	216.50	217 —
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	649.—	651.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	157.50	158.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1898.—	1902.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	255.60	255 80
Połud. kolei państ., po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	183.50	183 70
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	168 —	168.25
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	210.25	210.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184.—	184 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	548.—	550.—
Galic. banku hyp. po 200 zlr. wpłata 40%	72.—	74.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93.70	93 90
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74.—	74.50
Galic. banku hyp. po 6%	88.—	88.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	92.50	92.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	100.50	101.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zlr. m. k.	89.25	89 75
Kol. półn. po 100 zlr. w. a.	87.50	88.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zlr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zlr	99.75	100 —

5. Losy. (za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	137.—	137.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	95.—	96.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	120.—	122.—
„ „ po 50 zł. w. a.	55.—	56. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.50	34.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	175.—	—.—
Salma „ 40 „ „	39.50	40.50
Palfiego „ 40 „ „	36.75	37.25
Clarego „ 40 „ „	29 50	40 50
St. Genois „ 40 „ „	33 50	34.50
Windischgrätza 20 „ „	23.—	24.—
Waldsteina 20 „ „	21.50	22 50
Keglevicha „ 10 „ „	15.50	16.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.—

Weksle. (Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	95 25	95 25
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	94.50	94.80
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	94.90	95.20
Hamburg za 100 M. B.	83.80	84.—
Londyn za 10 ft. szt.	113.50	113.70
Paryż za 100 fr.	45.—	45 10

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.37	5.38
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.05	9.06
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	111.—	111.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 24. lipca.	złr.	kr.
5% Metaliki	59	70
„ z procentami z maja i listopada	59	80
5% pożyczka narodowa	63	75
Losy z 1860 roku	88	20
Akcye banku wiedeńskiego	739	—
„ „ kredytowego	214	90
Londyn, 10 funtów szterlingów	113	80
Srebro	111	35
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	41

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1651) **Obwieszczenie.** (1)

L. 991. Podaje się do publicznej wiadomości, iż w tutejszym c. k. sądzie w drodze działu majątku spadkowego, zostanie sprzedana realność włościańska, tylko z gruntu 7 morgów 1025 kwadr. sążni składająca się do spadkobierców ś. p. Michała Palusia należąca w Rybny pod Nr. 26 Rep. 224 położona, swego oddzielnego corpus tabulare niemająca.

Termina do tej licytacyi są dzień 5. i 19. sierpnia 1868, każdą razą o godz. 9tej zrana. Chęć licytowania mających zaprasza się z tym dodatkiem, że warunki licytacyjne każdego czasu w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane być mogą, i że ta realność niżej ceny szacunkowej w kwocie 700 zł. a. w. sprzedaną nie zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Liszki, dnia 12. lipca 1868.

(1652) **Edikt.** (1)

Nr. 389. Vom k. k. Bezirksgerichte Buczacz wird bekannt gemacht, daß auf Grund des Protokolles vom 10. Februar 1868 Z. 389 zur Vornahme der executiven Feilbietung der, der Johanna Kreise gehörigen Realität Nr. 66 in Potok pto. vom Eisig Hirsch schuldigen 1072 fl. öst. W. s. N. G. unter den nunmerigen hiergerichts einzusehenden oder in Abschrift zu erheben den erleichternden Bedingungen ein einziger Termin auf den 10ten August 1868 um 9 Uhr Vormittags bestimmt werden, bei welchem jene Realität auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Buczacz, am 30. Juni 1868.

(1657) **Obwieszczenie.** (1)

L. 672. Następujące dochody kr. woln. miasta Jaworowa będą na czas trzyletni, t. j. od 1. stycznia 1869 do ostatniego grudnia 1871 przez publiczną licytacyę najwięcej ofiarującemu w dzierzawę wypuszczone, a mianowicie:

1. Prawo propinacyi wódczanej z ceną wywołania 12850 zł. w. a.

2. Prawo propinacyi miodowej z ceną wywołania 181 zł. w. a.

3. miejska jatka i prawo rzezi bydła w tejże, z ceną wywołania 263 zł. w. a.

4. prawo używania i dochodu z miejskich wag i miar z ceną wywołania 40 zł. 24 kr. w. a.

Licytacye te odbędą się w urzędzie gminnym w Jaworowie w natępujących dniach i w zwykłych godzinach kancelaryjnych:

1. na propinacyę wódczaną, 10. sierpnia 1868 pierwsza, a w razie nieosiągnięcia pomyślnego rezultatu 14. września 1868 druga, a 12. października 1868 trzecia licytacya.

2. Na propinacyę miodową 11. sierpnia, 15. września i 13. października 1868.

3. na prawo rzezi bydła w jatce miejskiej 12. sierpnia, 16. września i 14. października 1868.

4. Na prawo pobierania dochodu z miejskich miar i wag 13. sierpnia, 16. września i 15. października 1868.

Do udziału w tych licytacyach panów przedsiębiorców zaopatrzonych w 10procentowe wadyum od ceny wywołania z tym dodatkiem uprzejmie zaprasza się, że warunki licytacyi każdego czasu w urzędzie gminnym przejrzane być mogą.

Od zwierzchności gminnej kr. woln. miasta.

Jaworów, dnia 21. lipca 1868.

(1643) **Kundmachung.** (1)

Nr. 35245. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte in Civilsachen wird hiemit bekannt gemacht, daß das mit landesgerichtlichem Beschluß vom 2ten Juni 1866 Z. 29210 eingeleitete Ausgleichsverfahren über das Vermögen des hierortigen Handelsmannes Leon Popiel, Chaim Leib Pletzel durch den Rücktritt sämmtlicher angemeldeter Gläubiger von ihren Anmeldungen als abgethan erklärt die Einstellung der Berechtigung des Leon Popiel zur freien Verwaltung seines Vermögens aufgehoben und ihm das mit Beschlag belegte Vermögen zur freien Verfügung rückgestellt wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, den 18. Juli 1868.

Obwieszczenie.

L. 35245. C. k. sąd krajowy w sprawach cywilnych we Lwowie czyni niniejszem wiadomo, że postępowanie ugodne względem majątku tutejszego kupca Leona Popiela czyli Chaima Leiby Pletzla uchwałą sądową z dnia 2go czerwca 1866 do liczby 29210 wprowadzone, w skutek odstąpienia wszystkich głoszonych wierzycieli od dotyczących zgłoszeń za załatwione uznano ograniczenie prawa Leona Popiela do zarządzenia swym majątkiem zniesiono i zajęty majątek ten do dowolnego zarządzenia nim zwrócono.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 18. lipca 1868.

(1625) **Edict.** (1)

Nro. 4400. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird bekannt gemacht, daß am 24. Juni 1868 Carl Mettner zu Biała ohne Hinterlassung einer letztwilligen Anordnung gestorben ist. Da diesem Gerichte unbekannt ist, ob und welchen Personen auf seine Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle Diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen Einem Jahre, von dem unten gesetzten Tage gerechnet, bei diesem Gerichte anzumelden, und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigen Falles die Verlassenschaft, für welche inzwischen Herr Advocat W. Ehrler in Biała als Verlassenschafts-Curator bestellt worden ist, mit jenen, die sich werden erbserklärt und ihren Erbstittel ausweisen haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet; der nicht angetretene Theil der Verlassenschaft aber, oder wenn sich Niemand erbserklärt hätte, die ganze Verlassenschaft vom Staate als erblos eingezogen würde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Biała, am 8. Juli 1868.

(1633) **Edykt.** (2)

L. 1750. Zawzywa się niewiadomego z pobytu Franciszka Łakomego, jako spadkobiercę Marcina Łakomego, zmarłego beztestamentalnie 18. października 1866, jakoteż niewiadomą z pobytu Reginę Barcikową, spadkobierczynię ś. p. Jana Barcika, zmarłego beztestamentalnie 12go sierpnia 1854 i ś. p. Agnieszki Barcikownej zmarłej beztestamentalnie 13. marca 1857, aby się w przeciągu roku do spadku oświadczyli, gdyż inaczej spadek przez ustanowionego dla Franciszka Łakomego kuratora Józefa Sandra i ustanowionego dla Reginy Barcikowej kuratora Jana Kastelika objęty i przypadające schedy spadkowe w depozycie sądowym złożone zostaną.

Z c. k. sądu powiatowego.

Ślemień, dnia 8. lipca 1868.

(1646) **Kundmachung.** (2)

Nr. 9963. Vom 1ten August 1868 wird die Distanz zwischen Zaleszczyki und Horodenka von $1^3/_8$ auf Ein Vier Achtel ($1^4/_8$) Posten erhöht.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 18. Juli 1868.

Obwieszczenie.

L. 9963. Od dnia 1go sierpnia 1868 podnosi się odległość między Zaleszczykami a Horodenką z $1^3/_8$ na jedną i cztery ósmych ($1^4/_8$) stacyi pocztowych.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 18. lipca 1868.

(1642) **Obwieszczenie.** (2)

L. 1314. C. k. sąd powiatowy Kolbuszowski rozpisuje niniejszem publiczną sprzedaż realności pod Nr. k. 294 w Kolbuszowej położonej, do masy konkursowej Chila Bluma należącej, ciała tabularnego nie stanowiącej, na 1500 zł. w. a. sądownie oszacowanej, w dwóch terminach, mianowicie: w dniu 11. i 18. sierpnia r. b., zawsze o 10tej godzinie porannej w c. k. sądzie powiatowym odbyć się mająca, pod warunkami następującemi:

1. Za cenę wywołania stanowi się sumę szacunkową 1500 zł. w. a.

2. W pierwszym terminie realność ta tylko powyżej lub za cenę wywołania, w drugim zaś i poniżej tejże sprzedaną być może.

3. Każdy chęć kupienia mający ma przed sprzedażą wadyum w kwocie 150 zł. w. a. do rąk komisyi złożyć, które kupicielowi w cenę kupna policzone, innym zaś zwróconem zostanie.

4. Kupiciel jest obowiązany cenę kupna a względnie resztę po wliczeniu wadyum jeszcze przypadającą w 30tu dniach od przejścia w rzecz zasądzoną uchwały biorącej akt sprrzedaży do wiadomości w sądzie złożyć, ile żeby w razie przeciwnym nową sprzedaż z jednym terminem na jego niebezpieczeństwo i koszta rozpisano i realność na tymże terminie za jakąkolwiek cenę sprzedano; po złożeniu zaś zaraz mu zostanie wydany dekret własności i oddanem posiadanie tejże realności.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kolbuszowa, dnia 10. lipca 1868.

(1645) **Edict.** (2)

Nr. 21438. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird im Grunde des hiergerichtlichen Urtheils vom 3ten April 1865 Z. 36627/64-M. zur Hereinbringung der von Moses Weinreb gegen Adalbert Paszkowski ersiegten Forderung von 3472 fl. 35 kr. öst. Währ. sammt 6% Zinsen und zwar vom Betrage von 435 fl. 75 kr. öst. W. seit 2ten April 1853, vom Betrage 834 fl. 75 kr. seit 2. Oktober 1853 und vom Betrage 1338 fl. 75 kr. öst. W. seit 2. Oktober 1854 bis zum Zahlungstage, dann Gerichtskosten pr. 13 fl. 23 kr. öst. W., 6 fl. 42 kr. Urteilsgebühr, Executionskosten 5 fl. 11 kr. und 4 fl. 72 kr. öst. W. wie auch der nunmehrigen Executionskosten pr. 21 fl. 67 kr. öst. W. die executive Feilbietung der schuldnerischen Realität Nr. $656^2/_4$ in Lemberg bewilliget und solche bei diesem k. k. Landesgerichte an drei Terminen des 31. August 1868, des 28. September 1868 und des 26. October 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags abgehalten werden, und zwar unter nachstehenden Bedingungen:

1. Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich ermittelte Schätzungswerth von 39203 fl. 74 kr. öst. W. angenommen.

2. Wer mitbieten will, ist verpflichtet ein 10%tiges Vadium im runden Betrage von 3921 fl., und zwar entweder baar oder in galizischen Sparkassebücheln, in Pfandbriefen der galizisch-ständischen Creditanstalt oder in Grundentlastungs-Obligationen, die Pfandbriefe und Obligationen nach dem Curse des Erlagstages, jedoch nie über den Nominalwerth berechnet, zu Handen der Licitations-Commission zu erlegen.

Das Vadium wird dem Ersteher in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Licitanten gleich nach der Licitation zurückgestellt werden.

4. Der Ersteher ist verbunden innerhalb 30 Tagen nach rechtskräftig ergangener Zahlungsordnung die andere zwei Drittel des Kaufpreises zu Gerichtshanden zu bezahlen und hievon inzwischen die 5%tigen Zinsen vom Tage der physischen Uebergabe der Realität bis zum Zahlungstage halbjärig decursive ans gerichtliche Erlagsamt abzuführen.

Bei den ersten drei Feilbietungsterminen wird die feilzubietende Realität nur um oder über den Ausrufspreis hintangegeben werden. Sollte dies jedoch in diesen drei Terminen nicht erzielt werden können, so wird schon jetzt zur Festsetzung erleichternden Bedingungen die Tagfahrt auf den 26. October 1868 um 4 Uhr Nachmittags festgesetzt. Hinsichtlich der auf der Realität haftenden Lasten, Steuern und sonstigen Abgaben werden die Kauflustigen an die Stadttafel und rücksichtlich an das k. k. Steueramt gewiesen. Auch steht ihnen frei, den Schätzungsact und Grundbuchsauszug in der hiergerichtlichen Registratur einzusehen.

Hievon werden beide Parteien und die bekannten Gläubiger zu eigenen Händen, dagegen die unbekannten Aufenthalts weilenden Johann Fischer, Mirl Schmitt und Thecla Romanowicz und zwar Letztere als Erbin des verstorbenen Hypothekargläubigers Julian Romanowicz oder wenn diese Personen etwa nicht am Leben sein sollten, den gleichfalls unbekannten Erben, so wie alle jene, denen der Licitationsbescheid oder ein diesem nachfolgender Bescheid nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, oder die nach dem 20ten März 1868 als dem Tage des ausgefertigten Tabularextractes ins Grundbuch gelangen sollten, durch den Curator Hrn. Landesadvocaten Dr. Gnoiński, welchem Hr. Landesadvocat Dr. Kabath substituirt wird, und durch das Edict verständigt.

Lemberg, am 16. Mai 1868.

(1640) **Edykt.** (2)

L. 10891. C. k. sąd obwodowy Tarnowski p. Karolinie z Hornów Kępińskiej niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Lazar Maschler przeciwko niej o zapłacenie kwoty 3000 zł. w. a. z p. n. pod dniem 8. lipca 1868 do l. 10891 skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin na dzień 16. października 1868 wyznaczono.

Ponieważ pobyt zapozwanej wiadomym nie jest, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanej tutejszego adwokata Dra. Grabczyńskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się pozwanej, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sama osobiście stawiła, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzieliła, lub też innego obrońcę obrała i tutejszemu sądowi oznajmiła, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyła, inaczej z jej opóźnienia wynikające skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 9. lipca 1868.

(1639) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 10893. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski p. Karolinie z Hornów Kępińskiej niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Lazar Maschler o zapłacenie 2000 złr. w. a. z przyn. przeciwko niej pod dniem 8. lipca 1868 do l. 10893 skargę wniósł i o pomoc sądową prosił — w skutek czego termin na dzień 16. października 1868 wyznaczono.

Ponieważ pobyt zapozwanej wiadomym nie jest, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanej tutejszego p. adwokata Dr. Grabczyńskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanej, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sama osobiście stawiła, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzieliła, lub też innego obrońcę obrała i tutejszemu sądowi oznajmiła, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyła, inaczej z jej opóźnienia wynikające skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 9. lipca 1868.

(1641) **Edykt.** (2)

Nr. 1703. C. k. sąd powiatowy w Haliczu zawiadamia niniejszem, niewiadomych z życia i pobytu Pawła Zaklińskiego, Grzegorza Zaklińskiego i Maryannę z Zaklińskich Jacenowiczowę, a w razie jeżeli nie żyją, ich spadkobierców z imienia, życia i pobytu nieznajomych, iż przeciw nim Myron i Paraskewia małżonkowie Jacenowicze o uznanie i zaintabulowanie siebie za właścicieli $^1/_7$ części gruntu w Haliczu na Zadniestrzu położonego, Kropiwiska zwanego, na imię Pawła Zaklińskiego zaintabulowanego, pozew pod dniem 6. lipca 1868 do l. 1703 wytoczyli, w skutek czego dla nich kuratora w osobie p. Teofila Totha, tutejszego sekretarza gminnego, z zastępstwem p. Jakóba Gruszkiewicza, tutejszego radnego, ustanowiono i do rozprawy termin na dzień 21. września 1868 o godzinie 9tej zrana wyznaczono.

Wzywa się zatem tychże pozwanych, aby na powyższym terminie albo sami się stawili, albo ustanowionemu dla nich jak wyżej kuratorowi, któremu powyższy pozew się doręcza, potrzebne do obrony środki udzielili, albo wreszcie innego obrońcę sobie obrali i tegoż tutejszemu sądowi wymienili, inaczej wynikłe z zaniedbania skutki sobie samym przypisać będą musieli.

Halicz, dnia 20. lipca 1868.

(1647) **Concurs.** (2)

Nro. 9475. Postmeisterstelle bei dem neu zu errichtenden Postamte in Olpiny gegen Vertragsabschluß und 200 fl. Caution.

Daselbe hat sich mit dem Brief-, Fahrpost- und Staffettendienste zu befassen, und seine Verbindung mittelst eines täglichen Bothenfahrkurses von Biecz über Olpiny nach Tuchów zu erhalten.

Bezüge des Postmeisters Einhundert Gulden Bestallung, Zwanzig Fünf Gulden Amtspauschale jährlich, und insofern ihm die oberwähnte Postbeförderung ganz oder zum Theile überlassen werden sollte, das diesfällige Beförderungspauschale, welches rücksichtlich der Strecke Olpiny-Tuchów tour und retour mit Fünfhundert Gulden, rücksichtlich der Strecke Olpiny-Biecz tour und retour aber mit Vierhundert Gulnen jährlich festgesetzt wird.

Bewerber haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung binnen 4 Wochen im vorgeschriebenen Wege bei der Post-Direction in Lemberg einzubringen, und darin anzugeben, ob und in wie ferne sie sich mit einem geringern, als der oberwähnten Beförderungs-Vergütung zufriedenstellen würden.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, den 19. Juli 1868.

Konkurs.

Nr. 9475. Posada pocztmistrza przy nowo utworzyć się mającym urzędzie pocztowym w Olpinach za kontraktem i kaucyą 200 złr.

Tenże urząd ma się zajmować służbą poczty listowej, wartościowej i sztafetową, i otrzyma połączenie pocztowe zapomocą codziennego kursu jazdy posłańczej z Biecza przez Olpiny do Tuchowa.

Pobory pocztmistrza: dotacya sto złr., pauszale kancel. dwadzieścia pięć złr., i w razie, gdyby mu przewóz poczty wspomnianej całkowicie lub częściowo oddany został, dotyczące pauszale posłańcze, które na przestrzeni Olpiny-Tuchów tam i napowrót na pięćset złr., zaś na przestrzeni Olpiny-Biecz tam i nazad na czterysta złr. się ustanawia.

Ubiegający się mają swe prośby w dowody wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowégo zatrudnienia w przeciągu 4 tygodni wnieść do Dyrekcyi poczt we Lwowie, a w tychże podać, czy i o ileby się mniejszem niż wyżej wspomnianem wynagrodzeniem za przewożeniem poczt zadowolnili.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 19. lipca 1868.

(1638) **Kundmachung.** (2)

Nro. 2620-Praes. Zur Besetzung der ordentlichen Lehrkanzel für Statik und Mechanik (technische Mechanik und theoretische Maschinenlehre) am Brünner k. k. technischen Institute, mit welcher für den Professor der Rang nach der VII. Diätenklasse, dann der Jahresgehalt von 1600 fl. und nach 10 resp. 20jähriger, an einer höheren technischen Lehranstalt, oder einer Universität des Inlandes in dem Range eines ordentlichen Professors zurückgelegter Dienstzeit der Gehalt von 1800 fl. und 2000 fl. öst. W. verbunden ist, wird hiemit der neuerliche Concurs ausgeschrieben.

Bewerber um diese Lehrkanzel haben ihre Gesuche versehen mit einem curriculum vitae und mit genauer Angabe ihrer selbstständigen wissenschaftlich literarischen und praktischen Leistungen, insbesondere aber mit allen zur Nachweisung ihrer Lehrbefähigung und bereits geleisteten Dienste u. s. w. erforderlichen Urkunden, Zeugnissen und sonstigen Belegen an das k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht zu richten.

Die in solcher Weise instruirten Gesuche sind längstens bis Ende August 1868 an die Direction des k. k. technischen Instituts in Brünn einzusenden.

Hiedurch ist zugleich den bisherigen Bewerbern die Gelegenheit geboten, weitere Nachweise über ihre specielle, dem gegenwärtigen Stande der Wissenschaft entsprechende Eignung für die erwähnte Lehrkanzel beizubringen.

Von der k. k. mährischen Statthalterei.

Brünn, am 8. Juli 1868.

(1616) **Kundmachung.** (2)

Nro. 6881. Vom Samborer k. k. Kreisgerichte wird zur öffentlichen Wissenschaft gebracht, daß über das gesammte Vermögen des Samborer Schneidermeisters Jachel Stecher der Concurs der Gläubiger hiemit eröffnet werden; zugleich wird Allen, welche eine Forderung gegen den Verschuldeten haben, hiemit aufgetragen, ihre auf was immer für Rechte sich gründenden Ansprüche bis inclusive 28. August 1868 hiergerichts unter Strenge des §. 84 g. G. O. anzumelden.

Zum einstweiligen Vermögens-Verwalter wird Leib Selzer zum Vertreter der Cridamasse der Herr Advocat Dr. Kohn mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Ehrlich bestellt.

Zur Wahl des stabilen Cridamasse-Verwalters und des Gläubigerausschusses, sowie zum Versuche eines Vergleiches wird die Tagsatzung auf den 28. August 1868 um 3 Uhr Nachmittags festgesetzt.

Wovon die Interessenten mittelst dieses Edictes und durch Zeitungsblätter verständigt werden.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Sambor, am 23. Juni 1868.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.